

Franckesche Stiftungen zu Halle

Cithara Sanctorum, Zgew. 5, 8. aneb Zal'my a Pjsné Duchownj staré y nowé, kterýchž Cýrkew Ewangelická ...

Walther, Samuel Benjamin

Lipsk, 1737

VD18 10750436-001

I. Pjsné Adwentnj

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permission, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228574](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228574)

Díl první.

Spěv

o Slavnostem wětročnjm. P. 104

I. Písne Udwentnj.

1.) O Krystowem Přichodu na Swět.

(1.)

Antyffonn, k wětročnjm
Památkám.

Gafó : Veni Sancte Spiritus.

S Eyswětégssí Bože
wssemohauch! Pro
Syna swého ge-
dnorozeného, GE-
zu Krysta lastawé-
ho, sesslíž nám Ducha swatého :
Kterýžby srdce naše, swým o-
hném zapálil, a skrz rozličnost
gazyků, wssecky Národy w ge-
dnotu wiry shromáždil! Hal-
leluja, Halleluja.

(2.)

S GEjssí, pro twé Wtē-
lení, (Narození, Wmu-
čení, Wskříšení, Wstaupení,
rač nám wssech hříchů dáti od-
puštění : Přimluví se k Otci
za nás ! A Ducha prawdy po-
šli na nás ! Abychom y w tu

chryli, wěrně tebe ctíli, těšíc se
twé milostí, potom též přišli,
před twár Božské wlebnosti :
Halleluja, Halleluja.

(3.)

Přigdiž (prošyme) ó Swa-
ty Dusse : Naplň wssech
wěřících srdce, y nasse : Lásky
twé ohen zapal w nich, tať po-
swět předsewjzetj nassich ! Kterýž
skrz rozličnost wssech gazyků
w swětě, přimwed k wiry gedno-
stě, národy mnohé, y nás ne-
hodně sľauhy swé : Halleluja,
Halleluja.

(4.) Kyrre Udwentnj.

Dšpodine Otce žádauch,
Bože náš wssemohauch,
neobsáhly w swé mocy, smilůg
se nad námi.

2. Tyš stwořitel wsseho stwo-
ření, zwlášt lidského na zemi,
genž padlo w zlořečeni, smilůg
se nad námi.

21

3. 3

3. Z lásky své, w pádu ho nenechal, wylupiteleš poslal, Syna svého na svět dal, smilůg se nad námi.

4. Kryšťa Páne náš, ty gšy prawý Mesjáš, kterýž přišel na svět pro nás.

5. W jakš přirozenj, nasse lidštké na zemi, škrze své w Paně wtělenj.

6. Pro to předirně, w světe poníženi twé, smilůg se nad námi Páne.

7. Swatý Duchu Bože, ža-dačy, z Otce z Syna pocházející, nerozdílný w Božské moci.

8. Tyš to Kryšťa Pána wtělenj, způsobil sám w životě Panny, bez Panenstwj porušení.

9. Degž ať nasse wšech pozřeseni, gest Kryšťa Swatě Wtělenj, smilůg se prošime nad námi.

10. Budiž sláwa tobě Bože w bytu gediný, na wěky požehnaný, a nám pokoj na zemi, Amen, staň se tak, Amen.

Et in terra.

Můž se spiwati, aneb obecně: A na zemi budiž lidem. na Měl. Ahy Panna gest poždrawena; Aneb: Sláwa Bohu na Wysošti etc.

(5.) Credo Adwentní.

Gako: Kdož ochrany Neryš. **W**ěrjme w geduho Boha, Otce wšemohaucho: Gehož země y obloha, dylo gest sámecho. Nás stwóřil k svě-

mu obrazu, swatě nesmrtebnosti, a když sme přišli na zjazy, zas připustil k milosti.

2. Wěrjme y w Syna geho, Kryšťa Gěšise stále: Gediný ho a prawěho, wšech nás močného Krále. Genž Duchem swatým aša počat, narodil se: Panu ctně: D! buď Bohu za to poklad, čest a chwálenj wěčné.

3. Zgewil se swětu Král ten, w čas, a na ošátku přigel: Když w Geruzalémě pro nás, na smrt křiže giti měl: Trpěl, umřel, y pohřben gest, do pekla mowně zšaučil, wstaw z mrtwých, má s swým Otcem čest, k němuž na nebe wšaučil.

4. Odtud přigde zas k sauzenj, žiwých y také mrtwých: A swědči mnohá znameni, že gest právě we dwěrjch: Rozgmaž gice sobě to, w swých bídách těšime se, že wylaupenj a lěto, nám to přišti přinese.

5. Wěrjme w Ducha swatého, těšitele wěrjch: D Chráwj wěrjme geho / že gest obec wšech swatých: Tě Chřtwe ženič y hláwa, gest Syn Boha žiwého, a tož gest y nasse sláwa, že gšme lid prawy geho.

6. W swých mřlobách wěrjme spůně, wšech hřichů odpustění: Rabywagie neomylně, z Kryšťa osprawedlněni. Ne nám, Páne Bože, ne nám, ale tobě slusji čest! Tyš sprawedlnosti půwod sám, při nás genžá žádost gest.

7. Těš

7. Teššime se též měřice, těla
z mrtvých vzkříšení: Ze y nás
Páně pravice, probudi k ošla-
wenj: W tom těle Božjho Šy-
na, vzkřime wtěleneho, když ná-
stane ta hodina, šťastná zgewe-
nj geho.

8. Wěřime Bohu živému, v
prostřed svých neřešj: Ze nás
k životu wtěnému / močnē ráčj
přivěsti. O by prolomil nebe-
sa! O by přišel náš wůdce!
Amen, přigdet, pamětliv gsa,
na slob swůg, došli prudee.

(6.) Gafo: Wesele zpiewegme.

W čas wjácen přišel,
w němž Pán sláwy
wysšel, k spasenj lidskému, k
cti lidu swému, aby geg
wyrhl z hrdla dáblu klému.

2. Totot gsau ti dnové,
o nichž prorokové, zdáwna
gsau prawili, lidem ozná-
mili: Dnové wykaupenj,
a swěta spasenj.

3. W nichž nespussj spá-
ti, ale wzgůru wstáti, Bo-
hu děkowati, a geg mifo-
wati, genž nám té milosti,
dal dočkat s radostj.

4. Proč bludu odešla,
záře wjry wzessla, flussit k
ni prozřiti, wšim sedcem
vgiti, w swětle tom chodi-
ti, w čnosti se oditi.

5. Snadný rozum toho,

že Buh zawrhl toho, kdož
se w zlosti wyléwá, hřichů
newysřjhá, a budeť zatra-
cen, od Boha odkaučen.

6. Synové gsau smrti,
musyť zahynauti, kdož ne-
chtěgi čtiti, Boha, ni wa-
žiti, bez strachu hřešice, na
smrt nedbagice.

7. Tělo hřichy traudj,
srdcem wzdychy blaudj, ne-
znagice swého, swedenj bro-
zného, a gdau k zatracenj,
gemuž konce neni.

8. Ale kdož se bogi, Bo-
ha, o toť slogi, kteračby se
swému, tworcy laskawému,
wzdychy libit mohli, geho
nehněwali.

9. Neb gim dobře zná-
mo, písmň dokázano, Kry-
stowo wtelenj, z Panny
narozenj, tim wice se bogi,
o spasenj slogi.

10. W čnostech kráče-
gice, spravedlnost činice,
wjry Božj hági, bludu se
warugi, w nichž aesti swet-
denj, gafož prawj čtenj.

11. Přiroššie k prawě-
mu, kořenu wimnému, Pá-
nu GEzu Krystu, držj čes-
tj, plobice owoce, z
wjry, a gsau w lásce.

12. Poslyšy berauce, z té nosyla, schrana geho sa
Krysta, w něm rostauce, po ma byla.
žiwagi geho, slova předra-
hého, y swátosti rádných, bydlící, žwolił gi nad gim
f slovu připogených.

13. Na pěci magice, byla, y wjře se mu libila.
wždy wysetřugice, skoroli 4. Hospodin s ni wždy
pokročj, z nebe, s plnau čně, z milosti Boží srdečné
mocy, aiby giž odpłatil, porodila nehyssšsšho
gafž gest kdo zaslaužil. Krále nad Králi močného.

* 14. W my pilnj budme, 6. Požehnany ten plod
z hřichů se probudme, deg swatý, Duchem swatým
me se w pokánj, hřichůw gest počatý, sřeze Pannu na
wyznawánj, a tak gich swět přišel, bez poruffenj
pozbudem, a milosti dog z ni wysšel.

15. Chwála Bohu Ot 7. Žiwota toho čistého,
cy, neskonale mocy, y geho gafžto přibytku rágského,
milému, Synu gedínému, Král nebeský gest posvětil,
y Duchu swatému, w Bož a z něho se nám narodil.
stwj nedjlnému.

(7.) Gaf. Posláng gest od Boha.

A y Panna gest pozdra-
wena, anjelem po-

stem od Boha, Božstw di-

wné a nesmirné, wstau pilo

w život Marye.

12. Marya když wysšfela,

gméno GEjisse přigala, a

by geho matkau byla, f to

mu gest mile swolila.

13. Za etná a pokorná

Panna, Duchem swatým

obdařená, Krysta w žiw-

* 8. GEjiss Krystus mi-

lostiwý, nám přewelmi ža-

dosliwý, proto f nám sem

chtěl přigiti, aby nás rá-

čil spasyti.

9. Nechtě bychom zahy-

nuli, diáblu w ruce dáni

byli, ráčil gest lid nawšstj

twiti, w život Marye wstau

piti.

10. Protož geho wššy

efni chwalmé, a gemu dšty

wzdáwegme, z takowého

dobrodinj, kteréz nám wci-

nil nynj.

11. Chwála

Jo. 12. Marya když wysšfela, gméno GEjisse přigala, a by geho matkau byla, f to mu gest mile swolila.
13. Za etná a pokorná Panna, Duchem swatým obdařená, Krysta w žiw-
14. W my pilnj budme, z hřichů se probudme, me se w pokánj, hřichůw wyznawánj, a tak gich pozbudem, a milosti dog-
15. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
16. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
17. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
18. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
19. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
20. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
21. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
22. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
23. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
24. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
25. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
26. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
27. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
28. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
29. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
30. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
31. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
32. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
33. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
34. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
35. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
36. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
37. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
38. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
39. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
40. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
41. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
42. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
43. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
44. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
45. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
46. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
47. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
48. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
49. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
50. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
51. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
52. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
53. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
54. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
55. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
56. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
57. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
58. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
59. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
60. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
61. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
62. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
63. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
64. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
65. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
66. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
67. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
68. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
69. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
70. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
71. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
72. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
73. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
74. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
75. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
76. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
77. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
78. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
79. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
80. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
81. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
82. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
83. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
84. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
85. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
86. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
87. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
88. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
89. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
90. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
91. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
92. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
93. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
94. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
95. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
96. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
97. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
98. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
99. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.
100. Chwála Bohu Otcy, neskonale mocy, y geho milému, Synu gedínému, y Duchu swatému, w Božstw nedjlnému.

II. Chvála, čest Otce
věčnému, y geho Synu
milému, také y Duchu
svatému, w témž Božstwj
nerozdijlnému.

(8.)

Ože Otce, chvály vě-
čné hodný, pro dar
slavný, nám velmi přího-
dný, w němž lásku svou
zgewil, a nás hrěšné jde w
světě nawššiwil.

2. O předivná gest wel-
mi sštedrost twa, w twé ra-
dě před věky wložená, sřz
twého již Syna, lidštemu
pokolenj zgewená.

3. Míles na náše wz-
šel bídnošti, když nebylo
žádné spravedlnosti, než
samo to bylo, cožby věčně
hodně zatratilo.

4. Wšak ty pádu lito-
waw nášeho, zaslíbil's nám
dāti Syna swého: mnozí
ho žádali, dočkati w těle,
wšak nedočkali.

5. Zawiťeg, zawiťeg
(řkauc) žadauch, o zšup-
dolu Pane wšsemohauch,
wiz náše potření, učiniž
mocné wyswobození.

* 6. Když čas plný přišel
té hodiny, šly sřz angela

k Panně nowiny, z nebeske
wšlosti, že počne Syna
Božskau mocností.

7. Sštedrost wysšla z
nebeského dworu, wšázala
swau diwnau pokoru, mau-
drost neschabaná, již py-
šného ďábla moc swazána.

8. O gať gest to přewe-
líká milost, kteréz žádná
lidská zassaužilost, nemohla
škloniti, dobrovolně ráčil
se snížiti.

9. Wída, † widěl lidšké
prohřessení, odtud gdauch
hrozně zatracení, zasslost
přewelika, ráčil se přiblí-
žiti k člověku. † Ezech. 16, 5, 6.

10. Prostředník Boží,
lidšký, chtěl býti, gsa Bůh,
ráčil člowěčenstwj wzíti, bez
hříchů newinné, Duchem
swatým w Panně způso-
bené.

11. W tom člowěčen-
stwj etnostně pracuge, i
oběti ge snažně připrawuge,
gako veť wdatný, wyšo-
nal běh, protiž k nám byl
poslaný.

* 12. Zdwihněmež již sřd-
ce swá z wděčnosti, po-
chwalme Boha z dobroti-
wosti, děkujc mu z toho,

že nám dal věstnost Syna
svého,

13. V vykupení, v
ospravedlnění, gehož debyl
v svém svatém mučení.
O žadegmež geho, ať nás
přigme do království své-
ho.

(9.)

Bud pochválen Bůh
věrný, genž své sli-
by vždy plní, a hršším
Spasitele, poslal gest v lid-
stvem těle.

2. Co gsau svatí Otcové,
čekali žádostivě, a o-
čemž psáno bylo, to se sla-
vně splnilo.

3. Abramův přod, Syn
Panny, reš, Spasitel na-
zvaný, Šebilo a Zimma-
nuel, podle slibu gest při-
šel.

4. Witeg spasení z nebe,
s Hofannau wítám tebe;
Wezmi též před se cestu,
y k mého srbce městu.

5. Wstup do něho gafo
Král, abych se tvojím wla-
stním stal, připrav a očisť
sy geg, a w něm čistý chrám
střiz měg.

6. K tomu gať sy w ti-
chošti, přišel k nám z tve-
ho,

wšlosti, tať deg ať ta tichost
twá, w mém srdcy vždy
přebývá.

7. Potěs, potěs mé srd-
ce, neb gest mblé přewelice,
a satan geg z chytrosti, ta-
žyt chce gedem zlosti.

8. Potři starého hada,
ať na mne nenapadá, rau-
chem spravedlnosti, ozdob
mne v wnitřnosti.

9. Tak ať Edný w posle-
dní čas, s mnohau sláwau
přigdes zjas, též y gá w stře-
tobě gdu, a wěčně bydlint
s tebau.

(10.) S. O blabostawený člow.

Bůh mnohé sliby učinil,
Adamowi w rági pra-
wil, že chce semeno wzbudi-
ti, a hlawu diábla poržiti.

2. Pán Krystus gest to
semeno, z hůry nám dolu
sesláno, Edný Angel Mary-
gi Panně, dal pozdravení
pokorné.

3. Zdráva buď Maria
Panno, přigmiž nebeské se-
meno, totižto Gejzisse Kry-
sta, genž gest k nebi cesta
gista.

4. On wěčně kralowat
bude, na stolicích mocně
sedě, dá dary Krále swaté-
ho,

ho, Bůh bude ochráncem
geho.

5. Když takť k nám račil
přijiti, Pán Krystus z ne-
be zstaupiti, aby nás vytrhl
z zlého, přivedl do ráje
věčného.

6. Hledmež věčně pří-
chod geho, pamatovat dne
každého, srdce nasse otvo-
regne, k příchodu geho
spůsobné.

7. Hotovi gšauc w cestu
gšti, Pána svého přivíta-
ti, w přibytí srdce přig-
mauce, geho milost čeká-
ce, Amen.

(II.) Gaš. Poslal Bůh Angela.

Shwála věčná bud Bo-
hu na výsosti, žeť k
nám poslal Syna z své mi-
losti, byť se Duchem swa-
tým w Panně wtělil, w
hříchu počatých sebau po-
swétil.

2. Slovo, tělo předí-
vně učiněno, což Duchem
swatým gest působeno, byť
bylo y strašné, y smrtedlné,
a wšak swatosti a pravdy
plné.

3. Gehož Duse nad gi-
né obdařená, maudrosti,
milosti naplněná: Takť

předivně nový člověk
stvořen, genuž žádný ni-
kdý nebyl rowen.

4. W němž plnost wše-
cka Božího vměnj, složena
gest k nassemu spasení, y
plnost obětí spravedlnosti,
těž za hřích w hogné dosti-
tečnosti.

5. Tuť byl dar wšry,
lásky y naděje, w níž se
wzácená pocta Bohu děje,
y každý štutek dobrý pocho-
dí, když Bůh kde své dílo
w srdcích plodí.

6. Tuť byla plnost wšech
obětí drahých, w zákoně si-
gúr wyznamenanych; kte-
réžto Bůh negnuje oblibu-
ge, ginní se w milosti rozně-
cuge.

7. Takowět Člowěčen-
stwj Syn Boží wzal, když
se w životě Panenském po-
čal, pro potřebu lidského
spasení, ginnž nebylo ginat
spomožení.

8. Neb žádný neměl plně
spravedlnosti, k potřebě
své, y každého dosti, odkudž-
by šla gašo žiwá woda, s
namrácením věčného ži-
wota.

9. Nebyloť nikde tak ho-
dné

dně oběti, kteraužby Bůh
chtěl spokojen býti, přig-
ma gi za hřích každého člo-
věka, též za hřichy spolu-
všeho světa.

10. Aniž mohl pauhy
twor hříšných zastati: Pro-
tož se w to Syn Boží wy-
dati, ráčil, byt gsa života
pramenem, byl dostatečný
k spasení všechněm.

11. Dní naplnil Boží
stvím to člowěčenství, byt
z té plnosti sšlo včastenství,
na všecky s nim spolu ge-
dnotedlné, spogené s nim zde
w chrkwi widědlé.

12. Také učiněn tělo z
těla našeho, wimizež obět
beránka Božího, škrze něj
nás sobě wykupowal, vča-
stnosti gegi zosťuhowal,

13. Předimným samé-
ho sebe zmařením, Otce až
do smrti posťussenstvím, w
celé prawdě giž sám byl
naplněn, byt gi hříšný
člowěk byl nashcen.

* 14. O předimné oběti
připravení, škrze Syna
Božího wtělení! W kdo to
wšse může posťihnauti, gať
Bůh padlého chtěl pozdwi-
hnauti?

15. Bisiť na srdce lidem
newstaupilo, ani od wěků
sšcháno bylo. Nýbrž y sta-
lé giž posťiženo, nemůž byt
tagemstwí wypraweno.

16. O přeweliká Boží
k nám sštedrosti, nepochy-
bugemť o twé milosti, že
nechceš nassemu zatracení,
kdyžs připravil tak drahé
spasení.

* 17. Bože Otče, cožs rá-
čil připrawiti, degž toho
w včastnosti wjiti, at by-
chom gsauc k Krystu přiw-
tělení, byli škrze něho osla-
weni.

(12.) G. Cožádás od nás Pane.
Zjwná se milost stala,
od mocného Pána,
škrz něj chytrost dábelská,
maudře gest zklamána.

2. Diábel sobě podmá-
nil, lidské pokolení, swau
chytrosti ge wweďl, do swé-
ho wězení.

3. Wšak když se čas na-
plnil, dal Bůh Syna swé-
ho, aby swúg lid wykupil,
posťal na swět geho.

4. Z Panenky přepokor-
né, diwně gest narozen, s
Ocem podstaty gedné, gsa,
člowěk učiněn.

5. Pan

5. Panna Marya číslá, fty, kdož toho nebyl wdě-
podle řeči Božské, počala čen, zahynul na paussti.
Pána Krysta, w čistotě Pa- 14. My pak Křesťianě
nenské.

6. Tuť se diw nad diw ni, z mocy zlostného ďábla,
stal, což nám nestiženě; Krystem vykaupeni.
člowěk toho nesyňchal, a 15. Snažmež se wděčný
wssak Bohu možné. býti, te hogné milosti, chce-

7. Čemuž židé newěřj, meli s nim dogiti, nebeské
ďáblem omámenj, magic radosti.
mnohé figury, Božská ogná- 16. Wěřjce wssim srd-

8. Widěl Možíšs zele- cem w něho, činmež geho
ný, keď hořicý ohněm, a wůli, ďáblu se zwěst od ně-
wssak nebyl zpálený, neb ho, nedegme nikoli.

9. Zjanyšs o Panně, 17. O! deg nám k tomu
mluwil, že počiti, má Syn pomoc, nymocněgssj Pa-
na, v předivně, geho po- ne, ať držjce se tebe, w do-
roditi. brém setrwáme.

10. Za gest Marya *18. Budij tobě čest chwa-
Panna: porodilať Krysta, la, Kryste wěčný králi, žes
Syna wěčného Pána, nás tak zamilowal, a w to-
wssak žůstala číslá. to wdoj

11. Swěžda gasná z Já- 19. Náciks pro nás při-
koba, předivně gest wssla, giti, a nás vykaupti, degž
z Jesse prut sprawedlnosti, toho wděčnu býti, ať můžem
wssla, z nebe přisla, přigiti

12. Alronowa hůl suchá, 20. Do radosti twé wěč-
předivně wykwělka, mocn né, tebau dobyté nám, o
swatého Duchá, Panna wssemohauchy Bože, přiwed
Krysta nesa. nás sstiasně tam!

13. Když z Egypta wy- (13.) Gato: Bůh mnohé luby.

weden, byl narod Židow- Buisse Křesťanská Boha
mi smilowal, a poslal nám chwal, genž se nad ná-

Syna svého, i podstaty těch, by shladil rosfeky své zplozeného.

2. By byl nášim spasitelem, a rosfek hříchů sprositelem, a strže své vtrpnosti, přivedl nás k věčné slavnosti.

3. O přemilá milosti! s přenesirná středosti, Bůh učinil dobrodiní, geg dost chválit možné není.

4. Stvořitel rosfeko stvoření, přigal lidské přirození, nezhrdl životem je-ny, byl w něm člověk nezprzněný.

5. Slovo věčné bez počátku, zvolilo sobě zde matku, Syn Boží gednorozenný, wydal se pro nás w sauzení.

6. Co gest člověk? Dž lo gehu, že nám Bůh dal Syna svého, rosfek hříchů našich k zhlazení, a k věčnému vykauptení.

7. Běda lidu bezbožnému, genž nechce slaužití gehu, a milosti gehu zhrzý, neb nad nim hněv Boží věčný.

8. Člověče nerozumíš nic, že negdes Králi svému w strjc, kterýž gde k tobě tak

tvé hřechy.

9. O přigmiž ho dnes s radostí, připrav mu sedce w rychlosti, aby w tobě odpčinul, a tebe k sobě přivinul.

10. Vděčen buď gehu přichodu, chval gměno gehu w tu dobu, dobrotu gehu poznáweg, a za nj mu díky wydáweg.

11. Wěr w něho, žiw buď strjzlivě, pobožně a spravedlivě, tak česeg přichodu gehu, toho drahého, slavného.

12. Budešli tak se cho- wati, od tebe roffe žlé od- wrátj, pakli ne, w přichod swůg druhý, wylege na tě hněw tuhý.

13. Ten přichod gehu i wýsosti, pln byl lásky a milosti: druhý bude hrozý welmí, bezbožným nesneshtedlný.

14. Kterýž wěrj siále w Krysta, ti dogdau w nebesých místa, budau s Krystem přebýwati, na věky se radowati.

15. Chwála buď Otci wěčnému, i Synu gehu milému,

temu, také v Duchu svatém mu, na věky požehnanému. Amen.

(14.) Gálo: Wšedni wěrnj.

S Ať o tom prorocy, swatj zvěstowali: Duchem swatým gšauc hnutí, widěti žádali Krysta Pána wtělenj, w život Panny čisté, toho sme dočekali, w tomto čase gisťe.

2. Ano Angelům w nebi, bylo gest předivné: Geho swaté wtělenj, a welmi neznámé: Od wěků neshledaná, tať milost přehogná, aby přenewyšši Pán, wzal nízkoš člověka.

3. K tomu w swětě pracowal, chudý život weda: Modle se Bohu Otci, až křem z něho telka: Tať se nízce opowrhl, člověče pro tebe, ach deg mu čisté srdce, toť on chce od tebe.

4. Běcniž nám milost swau, wšemohauch Pane: Ať hříchů nechagice, w lásce přebýwáme: O! hosti přemýšlenj, přigď s nowau milostí, nawššterwiz dusse naše, z nebeské wšosti.

5. Bud nasse wřessenj, w času nebezpečném: Neb-

se zlost rozmnožila, w lásce welmi sydnem: Pravda maťe mýsto má, wšudy po wšem swětě, ó degj po moc newyšši, ať nezahyneme.

6. Pýcha, záwist, neřivornost, tať nynj panuge: Pokora, trpěliwost, gijť se vimenšfuge: Wšecet swět gest naplněn, mřkostmi innohými: O! Pane wšemohauch, racij býti s námi.

7. Gať sme koli zhřešili, za milost prošme, gijť sme nezastaužili, tobě se modljme: Běcni pro své wtělenj, wšemohauch Pane, ať s čistotau srdčnau, tebe tať čekáme.

8. Skloniž se, milý Pane, w swětě k chudým lidem: Wšak sy své wgisťowal, nebeským swým bydlem: Popřeg w trpěliwosti, jde vjitek něsti, a k tobě newyššimau, wždy své žestij wěsti.

9. Ezechyáš onen Král, nabyl té milosti: Když se k sičně obrátio, plakal na své zlosti: Nowina welmi dobrá, gemu zvěstowána,

na, že v Pána zastupův, gest mu milost dána.

10. Činmež pravé po-
tánj, a jšj život změřme:
Gakžto wěrnj slauzy, tak
Pána čekegme: Deb on
stogi v dwěři, wstawičně tlu-
ka, zdaby přibytěk našel,
čistj v člověka.

* 11. Z swě nesmjrné mi-
losti, ráčilš se snjžiti: Ge-
stto tebe nebesa, nemohau
sřtihnauti: O! pokoro hlu-
boká, Krále angelského, žes
pokutu na se wjal, člově-
ka padleho.

12. Krysťe Králi nebe-
skj, myš k tobě woláme:
Ač hlasj welmi mdljmi,
wžnyč chwálu wzdawáme.
O! Králi wšemohaučj,
přigmiž nasse chwály, přj-
tomen gsa pomoch, dokudj
gsme jde w prácy.

* 13. Gakž můžem wřlůg-
me, o milost pracigme:
A Krále nehwyššjho, wždy
w swém ředcy mēgme. O!
wtělenj Gežjssj, degž nám
jde swau milost, a po tom-
to žiwotě, přigmi nás w
swau radost.

(15.)

SS

De Božj diwná, a ne-

wymřlowná, co gest učinj-
la? k obrazu swému, člo-
wěka stwořila!

2. Welmi pěkného, ne-
smředlného, a tak rozumné-
ho byt mohl znáti, Stwo-
řitele swého.

3. Aby přebýwal, w rá-
gi, panowal, a wšeho wží-
wal, kromě z gednoho stro-
mu aby nebral.

4. Diábel šlobiwj, ža-
widěl toho, pohodlj dobré-
ho, kterěj měl člověk od
Boha samého.

5. Wkládal z žlosti, z
welkau chytrosti, člověka
šklamati, také rozkošse, chře-
ge ho zbawiti.

6. Neschetnj had, tak
welikj pád, přiwedl na člo-
wěka, šřz okussenj gednoho
žablka.

7. Člověk šřze to, ne-
smjrně swětlo y radost swau
štratil, a k swému mřstu,
těžce se nawrátíl.

8. Až se splnilo, to což
gest bylo, ždawná žasřibe-
no, o tobě Krysťe, že se
wtěljs gřstě.

9. Z Ducha swatého, a
ne z giného, semene žádné-
ho,

ho, než z panenského, živo-
ta čistého.

10. Z Panny bez muže,
vyšvěkla růže, to gest, ctih
Měsšháš: a y w tentot
čas, zagistě gest Bůh náš.

11. Ten má spasiti, wy-
sloboditi, což mělo zhynau-
ti, a ďáblu zlému, nedat
wjě wšádnauti.

12. Veliká radost, An-
gelum byla, řdnž přišla
nowina, milost Krystowa,
že ten swět spasyla.

* 13. Pochwalmež toho
Krysta milého, za wtelenj
geho, člowěk neshýchal,
nikdy nic lepsiho.

14. Amen psiwegme, čest
chwáku wzdegme. Otce ne-
beskému, Synu milému, y
Duchu swatému.

(16.) Gať. Chraň nás Pane při,
S Dcny nebes Stvoři-
teli, wěřich oswěti-
teli, Kryste, ř spasenj wšem
danj, wyslyšs w prosbách
swě Křestiany.

2. Genž litoť nad námi
mage, že sine wyhnáni wen
z ráge, rácišs swět hřiššj
spasiti / lékařswj raněným
dati.

3. Neb řdnž wečer swěta

přišel, tys gaťo ženich ř
nám wysšel, z żywota pře-
čisté Panny, w nasse tělo
oblečenj.

4. Gehožto důstogně
gměno, pořlonau řždě řo-
leno, ctij musj, (řsauc bá-
žně plně,) nebesě, zemřě,
peřelně.

5. Ano y slunce y měřě,
y hwězdj, w řlžbě trwa-
gje, ořwěděugi swau pod-
danost, a trwau ř lidem při-
wěřiwost.

6. Zebeť my, genž máš
přigiti, žiwě y mrtwě sau-
diti, prošyme, rač zde po-
mocy, ďábla, tělo, swět
přemocy.

7. Čest budiž Otce wěč-
nému, y Synu giž wtěle-
nému, ř Duchem swatým
těřšytele, nynj y na wěky,
Amen.

(17.) G. Hospodine náš Pane.
B Bože náš, řrogice
negswětěgřřj, diwnau
milost trwau w tento čas
nyněgřřj, připomináme řo-
bě ř radostj, wyslyšs hřasy
nasse na wřsosti.

2. Nesciřlnát řsau twá
(Bože Otce) dila, w nichž
se spatrüge twá maudrost y
řyla:

Pla: wšak wtelený, nám
daný Syn Boží, přewyšsu-
ge wšeho swěta zboží!

3. S podivením to mu-
šime wyznati, co gest člo-
wěk, žes mu to ráčil dáti?
Zdalíž gest hoden také wá-
žnosti, w njs ho postavil
z paubé milosti?

4. Mnohau sláwau An-
gelé zvelebení, přewyšsuj
wšeka giná stwoření, wšak
ne gich, ale nassj podstaty,
wčasnjšem stal se Pán ten
swatý.

5. To wše posslo od tebe
Otče, wjme, protož tobě
slawnost tuto swětíme: D!
budíž nesmírné twé milosti,
čest y sláwa na wěčné wě-
čnosti.

6. Synu Boží, ty pře-
tichý Beránku, ráčilš w pa-
nenském složití se stánku,
přigma na se krew nassj y
tělo, aby spasyl což zhynau-
ti mělo.

7. Y což gsine my před
tebau Pane wěčný, w slá-
wě, w mocy, w maudrosti
nekonečný, žes se pro nás
tak ráčil snížiti, a w kre-
wnj přátelstwj s námi
wjiti?

8. Wěššit sme tu eti a
sláwy nabyli, než kdyby
chom králowé swěta byli,
wěšši nás tu, bohatstwj
potkalo; než se kdy na swě-
tě komu stalo.

9. To wše nám twiž
příchod zprawil, důstojný,
w lásce wraucý, a w do-
brodinjch hogný: D! bu-
diž nynj y w každé době čest,
milý Emmanueli tobě.

* 10. Duchu swatý dárce
wšeho dobrého, pomohlš
dilu wykaupenj nassého po-
swětiv panenského života,
aby byla w něm prawá či-
stota.

11. Twým řizením po-
čala Panna čistá, Syna
Božjho Pána Gezu Kry-
sta, bez přirozené lidské po-
sttworny, aby byl za hřichy
platce wěrný.

12. Po němž wraucně
tauzili dnem y nocí. Oco-
wé swatj, králowé, Proro-
cy řkauce, o by prolomil
nebesa, a zstaupil, své po-
žehnanj nesa.

13. To twá milost pře-
divně způsobila, a žádost
gich, y nás wšech naplnila.
Chwála buď y tobě Duchu
swatý,

svatý, pomocižce náš w
darjch bohatý.

* 14. O Bože náš, Tro-
gice nejsvětější, dávnau
milost twau w tento čas ny-
nější, připomínáme sobě s
radostí, wyslyš hlasy naše
na wysosti.

(18.)

S Pozdvihnětež brán
vášich, gde k vám
Pán slávy negwýšší, Král
nad králi negslavnější,
Spasitel wssech negmocně-
jší, genž nese život/spasení,
probuzuge nás k spjwání:
Požehnaný Bůh náš,
Stvořitel wssechněch náš.

2. Spravedlivě nám
spomáhá, při něm tichost
wždy jústáwá, swátost gest
geho koruna, milosrdenstwí
pak berla, krjž, bjdu od nás
odvrací, a nowau radost
nawrací; Požehnaný zc.

3. O blaže lidu tomuto,
který má Krále tohoto! O
blaže wšec wssechněm tēm
kdýž swůg přibýtel činí w
něm, ont gest slunce spra-
wedlnosti, dopomáhá nám
k radosti: Požehnaný zc.

4. O pozdvihnětež brán
vášich, prawte mu chrám

w srdcích našich: ratolesti
pobožnosti chystegte mu s
ochotnosti; takť wegde k
wám ten Král sláwy, genž
gest Bůh a člověk prawý;
Požehnaný Bůh náš, rádce
dobrý wssech náš.

5. Přigď o náš Pane
Sčjší! se wšši swau an-
gelstau čjší: ach osvět nás
twau milostí, a mnohau
dobrotiwostí! Duch swatý
prawůg a wed nás, cestau
k životu a náš spas; Smě-
nu twému Pane, wždy se
chwála stane, Amen.

(19.)

S Stvořiteli wssemo-
haucy, Dče náš pře-
žadaucy, žádáme twé po-
mocny, smilůg se nad námi.

2. Nechtě, bychom na wě-
ky zahynuli, sešals Syna w
wdolj, smilůg se nad námi.

3. O lastawý Dče náš
milý, dals Syna w čas přj-
hodný, gsa Dtec milosrd-
ný, smilůg se nad námi.

K Ryšte genžs na swět,
wšfel z Panny krásný
kwět, milostiwě šlédniž na
nás.

5. Ryšte Synu gediný,
aby lid twůg žyl winy,
wžals

vzáls lidské tělo z Panny, ti nadálosti, že ty, moha smilův se nad námi.

6. Znal sy nemožnost, a li- du svého zaslůst, an smilů- wals se nad námi.

Dlechu Swatý, Božské podstaty, byt Krystus byl w Panně počatý, způ- sobils to diwnau moch.

8. Zstaupil sy z nebe w Pannu, ze wsech k tomu wy- branau, posvětils gegj schra- nu, Gějše Krysta chrámu.

9. Aby w život čistý pa- nenstý, wšel Král mocný, syný, nebeský, aby konal bog rytýřský.

10. Přigal gest w nj člo- wčenský k wstějšký, byt ge za člowěka způsobil, ge- hožto byl dabel zabil.

* 11. D negmilostiwěg- sji Bože náš gediný, budiz wždycky chwálený, na wěky welebený, smilův se nad ná- mi.

(20.) Gako: Wesele zpřewegme.

Děe Wsemohauch, předitwný w své mo- cy, genž sy dal Syna nám, aby w lásce byl znám, po- slals na swět geho, budiz chwála z něho.

2. D diwná milosti, pro-

ti nadálosti, že ty, moha mstíti, wolils odpustiti. Wzbud srdečnu wdečnost deg toho wčastnost!

3. Cožs z dáwna zaslůbil, časem sy naplnil, tohoť sau žádali, genž prorokowali. Degž y nám žadati, praw- dy požíwati!

4. Dnaklón nebes swých, zstup, potěš pláctiwých: Tak ti, genž tě znali, po to- bě wzdnehal. Zplod y w nás žádost etnau, památ- ku přítomnu!

5. Milostiw chtě býti, ráčilš způsobiť, šerze svého Syna, aby nawrácena, by- la spravedlnost: Degž nám gi wčastnost!

6. Zastawý Syn Boží, y hned se w to wložil, aby přimluwníkem, smjrcem, prostředníkem, byl mezi swým Otcem, a hříšným člowěkem.

7. Žádala spravedlnost, mjtí Božskau maudrost, z lidským přirozenjm, bytu nesmjssenjm spogenau o- sobně, bez hříchů spůsobně:

8. Byť lidská smrtedlnost, y strasť čitedlnost, w živo- tě newinném, a w Panně přiga-

přigatém, byla ta pokuta,
za hříchy vyplata.

9. Syn Otce poslušný, ne-
bral se w život slusný: ne-
stvořená maudrost, byt
slauhy způsobnost, přigal
swatým Duchem, w živo-
tě panenském.

10. W Božství nepro-
měněn, žustal Otce rowen,
wšak se chtěl zmařiti, způ-
sob slauhy wyžiti: což byl,
tím nepřestal, což nebyl,
tím se stal.

* 11. O wšicknj my ny-
nj, w tomto shromáždění,
wážmež milost takau, pře-
welikau lásku: děkujmež
společně, a chwalme srdečně:

12. Chwála budiž tobě,
Kryste věčný Bože, s Ot-
cem, s Duchem swatým,
věčně požehnaným, přived
z též milosti, nás do své ra-
dosti.

(21.) G. Kyrie Eleis. O Bože.

Bůh všemohauč,
z nestihlé své mocy, po-
stal posla svého, Angela
mocného, ku Panně Maryji.

2. Gemužto Gabriel, gmé-
no, syný Angel, z nebeského
dvoru, z angelského Kiru,
s poselstwjím předivným.

3. V wšedl k Panně či-
sté, pravil řeči giste, wel-
mi vtěšené, nikdy nespěcha-
né, žádnému člověku.

4. Řka: zdráva Marya,
milosti gsy dostla; Hospodin
gest s tebou, takés požehná-
ná, ty, mezi ženami.

5. Kterážto slyšamši, ta
slova w své vší, báglivě y
wážně, o tom pozdravení,
tu přemyslowała.

6. Gij Angel posylniv,
řekl: bys se nebála, ale to
wěděla, žeš milost našla,
Stvořitele svého.

7. Až tot Bůh vložil,
a tě k tomu zwolil, počneš
Gegu Krysta, a porodíš
čistá, Syna nejwšššího.

8. Gemužto Pán Bůh
dá, stolicy Dawida; králo-
wati bude, žádný s ním ne-
bude, kdož ho nemiluje.

9. Moc Boží předivná,
že ty čistá Pannia, zachová-
na budeš, nebo ten plod
wezmeš, od Ducha swa-
tého.

10. Na tu řeč Angela,
Bohu se poddala, etná
Panna pokorně, řkauc, ať
se tak stane, wedlé slova
tvého.

B

11. Sned

11. Hned w svém čistém
těle, Krysta Spasitele, bez
hříchu počala, moc Boží se
stala, k spasení našemu.

* 12. O! pro své vtě-
lení, w mnohém ponížení,
Kryste, rač nám dáti, s te-
bou přebývati, w nebeské
radosti.

(22.)

Postán gest Archangel k
Maryi Panně, do
města Nazaretu k ní samé,
od Boha Otce velmi pocti-
vě, aby jí zvěstoval, tak
řka mile :

2. Zdrávas plná milo-
sti, Pán Bůh s tebou, po-
rodíš Syna divného plo-
du, Boha v člověka, obě
spolu, a to Duchu svatého
působau.

3. Kteráž se z té řeči zar-
mautíla, a sama gest w so-
bě pomyslila, řkauc: Která-
bých gá tau matkau byla,
a gá muže někdy nepoznala?

4. Nechtěs se rmautiti,
ó Marya, neb sy našla
milost v Pána: wšak Bo-
hu nic nepodobně bývá, ne-
strachůg se svoliti; ó Ma-
rya.

5. Až Alžběta přítelkyně

tvá přibuzná, v ona poča-
la gsaucy stará, kterážto gest
neplodnau nazwana, tomu
šestý měsíc gať w životě má.

6. Až gá děvka Pána
velikého, staniž mi se podle
slova twého: A tak podle
písma prorockého, wtělil se
gest Syn Boha živého.

* 7. Poděkujmež Otci
nebeskému, v geho Synu
velmi milému, v Duchu
svatému mistru tomu, ge-
dinému Pánu Bohu na-
šemu.

8. Genž gest ráčil člo-
věka obživiti, Adamu pád
tudý napraviti, když se rá-
čil z Panny (Krystus) na-
roditi, potom téžce na kríži
vmřiti.

9. Pane Kryste pro své
svaté wtělení, degž nám
w dobrých skutcích setrvá-
nj, abychom se zde z svých
hříchů káli, potom s tebou
věčně w nebi přebýwali.

(23.)

Přigď Pohanů Spa-
senj, gehož w Panně
wtělení, předivné gest wšest
wšudy, zgerwíl Bůh moc
swau tudý.

2. Neb ne z muže hři-
šného,

sného, ale z Ducha svatého, Syn Boží se tělem stal, a z těla, co květ povstal.

3. Život Panny poje-
hnán, stud rostat nebyl ode-
hnán, stkvěla se z ní mno-
há ctnost, Bůh tu měl sám
svau bytnost.

4. Vyšel z pokoce své-
ho, z paláce královského,
reť dvého přirození, cestu
svěť i vyřizení.

5. Běh z nebe k nám o-
brátil, jas k Otci se navrá-
til, do pekla mocně zstoupil,
jas na Trůn Boží vstoupil.

6. O! Pane Otci ro-
wný, v těle gsa, vedls bog
slavný, abys svau Bož-
skou moc, pomohl naši
nemoci.

7. Gesle tvé gsau přetrá-
sné: Moc dáva světko ga-
sné: Ze tma bludů má
zjiti, vjra pak v tě svititi.

* 8. Buď Otci čest mi-
lému, v Synu vtelenému,
těž v Duchu svatému: o
buď věčná věčnému!

(24.) Gafo: O ty genž pasess.
Abug se dcerko Syno-
ská, a plésag dusse kře-
stianská: K toběť přicház
host vjactný, s sebau při-

našši dar krásný. Wesel se
s Geruzalemem, magic by-
dleni s svým Pánem, s we-
selosti, z ctné milosti, přig-
niž ho k sobě s radosti.

2. Welicet tichý přichá-
zý, patříš at tě nepřestrašš:
Na oslicy sprostě sedě, své
Království znamenage.
Sledě na lidstě zhřessení,
sřz gablka okussení, tak ne-
řesti, giné zlosti, obrácene
gsau v radosti.

3. Protož my tomuto ho-
šši, děkugme z gehu milosti:
Z tak welkého dobrodiní,
které nám učinil nyní: Žeť
k nám tak tichý přicházý,
wssecko dobré nám přinášš,
protož každý hlasem žřjšaní,
wšteg žádostivý Králi.

4. Králi Synoššý GE-
ššši, sláwo wssech křestian-
šššých Dussí: My tebe ny-
ni wjtáme, čest, chwálu to-
bě wdáváme. My tebe
za Krále svého, Mesšyasse
poslaného, poznáváme, a
žádáme, wesele prozpěmu-
geme:

5. O! náš milý Mesšy-
ášši, předrahý Pane GE-
ššši: Když v oblacích w
den poslední, přigdeš ga-
fo

Ko Král důstojný, Živě v
mrtvé saudití, všem spra-
vedlivě platiti, ach prosy-
me, milostivě, nalož s ná-
mi a lastavě.

6. Vved nás do počtu
věrných, od věčnosti vy-
volených: Bychom s nimi
z tvé milosti, vešli do vě-
čné radosti. Do věčné ne-
bessé vlasti, pomoz GEJ-
ši v rychlosti! tak vele-
ben, od nás slaven, budeš
až na věky, Amen.

(25.)

Kосу degte ó nebesa,
tak Otcové volali,
aby Mesyhás radost nesa,
přišel k nim srdečně žádali.

2. V přišel k mnohé žá-
dosti, v osobě ponížené, a
svolal deštěm spravedlno-
sti, srdce všech věrných
zemlené.

3. Kосу degte ó nebesa,
v my také volesti, aby
Krstus Pán pomoc nesa,
přišel k nám, srdečně žá-
degme.

4. Neboť od bíd, gež
neseme, na tomto bídném
světě, čím dále tím již vj-
ce sehneme, gaťo žijí od
horka v létě.

5. Kосу degte ó nebesa,
přiď ó Pane GEjssi, ga-
ťož sy dávno, na světě gsa-
sliboval své křestianst-
ví.

6. Kde koli dva neb tři
budau, v mém jménu shro-
mážděni, v prostřed sebe mne
doslanau, chcy býti gegich
občerstvení.

7. Chraň své slovo v
svátosti, v čistotě mezi ná-
mi, a tak v těch dárech nám
k radosti, zůstávej Pane
vždycky s námi.

8. Kосу degte ó nebesa,
přiď ó Pane GEjssi, když
tělo již nemocné klesá, a
má vypustiti svou duši.

9. Narostěm nás, chraň
v opatrug, na posteli smr-
tedlné, srdce mdlému lékař-
stvi darug, šerze slovo své
spasitedlné.

10. Přigmi Duši v slá-
vu k sobě, tělu deg odde-
chnutí, myť se gen porau-
čime tobě, nedeg nám Pa-
ne zahynauti.

* 11. Kосу degte ó ne-
besa, přiď ó Pane GEj-
ssi, k příchodu tvému chr-
tem plésá, vslýš srdečnou
žádost naši.

12. Běží

12. Běh konce světa zlo-
sti, gsa wšech saudec a
Králem, nám pak otevři
své milosti, ten zlatý norv
Geruzalém.

13. Krosu degte o nebe-
sa, o! ať se to wšse stane,
prosbám wšech wěrných
přítomen gsa, wyslyš y
nás přemilý Pane.

(26.)

ED lidské pokolení, sna-
žně spravte srdce, aby
hříšných Spasení, ten pře-
bitný rádce, gegž Bůh z své
milosti, Swětu gať život
swětlo, darował, by w wšech
wzěššo, strogte se s pilností.

2. Připravtež wšse spu-
sobně, tak slavnému hosti,
snížugte stěhy rovně,
střežte se wšsi zlosti: Cesty
wšse zhotovte, wšse dolh
pozdvihugte, což welké gest
zmenšugte, což křivé, na-
pravte.

3. Pokoru milugien, srd-
ce, Bůh zmysšuge: Než
pychu prododien, z hružau
wylazuge: Srdce genž
sprosté gest, a ma své wy-
wolení, w Božstím swatým
žrození, tam se dá Krystus
w west.

4. Ach věm mne bídneho,
zde, w času milosti, gať chceš
zhotoweného, k službě tvé
wděčnosti: Ach wegdiž w
srdce mé, z chléwa od tma-
wých gesel, takť budu w to-
bě wesel, zpjwati písně své.
Amen.

(27.)

Eš se dcerkó Synostá,
ty Cyrkwi Křestanská,
žřikniž hlasem wesele, z
přijstí Spasitele, plěseg mu
s radostí, chwal geg s mi-
lostí: Nebt gest pro tebe
přišel, ten nebeský posel,
Pán twůg přezádaucy.

2. Zapomeň svých vzko-
stí, gichž máš w swěte dost,
pro hříchy potlačená, a
smrti sčwřená, neb Bůh
twůg pro tebe, zstaužil sem
z nebe, ont tebe swau milo-
stí, wšeho toho zprosti, do-
wěr se mu cele.

3. Král twůg giž přišel
k tobě, w své Božské osobě,
aby tebe posěšil, y také ob-
daril: Neleseg se geho,
dalt se sameho, od Dceť
byl zaslíben, tento Dawida
kmen, wěřiž srdcem w něho.

4. Směno geho předí-
mné, od skutku nazwané,
Pán

B 3

Pán a spravedlnost naše,
 kterých hříchů naše, smrti
 svou přetěžkau, snal y po-
 futu, spravedlnost navrá-
 til, kterauž Adam stratil,
 každému člověku.

5. Velmi to níže posta-
 vě, vřádal se to světe, to níže
 věrným svým spomáhal,
 hříšným milost dával : k
 němu se utíke, na něj spo-
 léhe, ať sy hříchů mazána
 vřasť máš toho Pána, genž
 tě zamiloval.

6. A proto zkaupil z ne-
 be, byt očistil tebe, widin
 milosti plný, Kristus Pán
 gedín, aby tě daroval, y
 potěšoval, léčil wsecky ne-
 duhy pro něj spůsob slau-
 hy, to člowěčenství přigal.

7. Toho swatj Otcowě,
 také prorokowě, zdárna
 předpowj dali, gšauc to swě-
 tě žádali, aby nas nawští-
 wíl, a se ponížil, to žmote
 čistě Panny, Kristus Král
 přestawný, což gest již na-
 plnil.

* 8. Prosmež my toho potřebných,
 Krále, bez přestání stále, ať
 znou obrachte, y wy genž
 nás to swě včastnosti, Du-
 chem prvotnosti, zmocnu-
 ge y syš, Spasitel milý : wy,
 nedužný, z obecných y

O dež to věčný Pane, ať
 s tebau díl máme, nyní y
 na věky.

(28.) Gaf. Poslal Bůh Angelá
 Ješ se z Krysta Krále
 Dcerko Synská, Bo-
 ha bogich dusse wsfelká,
 nebť se přibrat chudým po-
 niženi, mage to sobě hogně
 zbohaceni.

2. Keť vdatný a ze wseck
 negšlyněgšj, k chudým, bi-
 dným neglitosiwěgšj, kře-
 řej sebau hogně zbohacuge,
 sam se o ně mocně zafazuge.

3. Sfloňtež se gemu
 wseck hor wysokosti, moen,
 maudrosti, také swattošti,
 wyzdwihnětež se wy ponize-
 ni, hrůžau saudi Božich
 předěseni :

4. Neboť gest mu Bůh
 nad wami saud swüg wydal,
 y wsecku spravedlnost swau
 odemzdať, chceť s každým
 milostně naložiti, kdož se
 gemu může dowěřiti.

5. Podtež wy ochotně k
 němu žjních, milosti Boží

6. Sluší, slepi, kulha-
 ge y syš, Spasitel milý : wy,
 nedužný, z obecných y
 z sluh,

z sluh, mŕlŕj a zpozdlŕj, tŕž
wŕj znŕwŕ w hřŕchŕ wvŕde-
nŕj, neb sprawedlnostmŕ
swŕhmŕ swŕedenŕ :

7. Bŕrtež z nŕho, co řdo
potřebugete, wssŕchnŕ w nŕm
plnau hognost nagdete, řaž-
řemut se řstŕřŕ vřřeluge,
řdož w nauzy řwŕ ř nŕmu
přŕstupuge :

8. W plnostŕ řŕwŕ wřŕ
řŕřcem přŕjmŕm, w nenarŕwŕ-
řŕ ř hřŕchŕm vřřawenŕm,
řřez řŕlo wmyřŕ wŕdau řŕ-
řau, řmŕauwau wřŕ w nŕ
nadŕřŕ gŕřau.

9. Pořŕwŕgeř ho ř mno-
hŕm potŕřŕnŕm, wřřegteř
gemu řwŕlu ř řŕřŕnŕnŕm,
řřanc, buř řwŕla tobŕ
Pane Křŕřte, řes se pro nŕř
wřŕlŕl w Pannŕ řŕřŕ.

(29.) Ğaf. Popatŕ Pane mŕř.
Wřřŕřŕgnŕ řŕřŕ, wŕ
přŕbŕřnŕ lŕřŕ, proč w
newŕřŕ řlogŕte? Proř Pŕ-
na nŕřŕho, y wŕm řŕbenŕ-
ho, bez přŕřŕnŕ řupŕte? Řřa
se wŕm ten řprořŕnŕ, řŕřřŕ
řŕř mŕlořŕnŕ, a w pŕřmŕř
ŕtewřŕnŕ : Ğafž řŕwŕřŕ
toho, mŕme wŕmŕ mnoho,
ř nŕřŕmu wğŕřŕnŕ.

2. Ře ten Ğŕřř mŕř,

Pŕn nŕřŕřŕ řŕř, řŕř to
řemeno řŕnŕ, řterŕž Bŕř
ŕbŕřŕl, a w Řŕřŕ řŕřŕřŕl,
w hnŕwu Ğŕř ŕřřŕnŕ :
Přŕrořřŕ nŕm řpŕŕwa, nŕř-
přŕ znŕřŕ řŕwŕ, ře mŕřŕ
Mŕřřŕřŕ, Panna bŕř mŕ-
řŕ : Ğŕŕŕř se, Ğaf řnŕŕ
řŕwa Ğŕŕŕřŕ.

3. Ğŕřob řŕauha Bŕřŕ,
na řŕřřŕřnŕm řŕřŕ, ŕ řŕř
přŕrořřŕwŕl : Ře se pŕřnŕ
řŕřŕ, řřnŕ řŕřŕ ŕř řŕřŕ,
wřŕŕa buřŕ, řwŕřŕwŕl :
Přŕřŕŕ Ğŕř řŕřŕ, řŕř řŕř
y mŕnohem wřŕ, Ğafž Pŕn-
řŕwŕ řŕřŕ řŕřŕ : a řŕ ře
Ğŕř přŕřŕl, ten Ğŕř přŕřŕ
mŕř, řwŕřŕ y toto řŕřŕ.

4. W mŕřŕŕřŕ Bŕřŕmŕ,
ře to Pannŕ řŕmŕ, řŕro-
řŕ se mŕřŕ, w tom řwŕřŕ
řŕř nŕřŕ, pŕřŕmŕ Mŕřŕŕ-
řŕ, řterŕž řŕř ŕ tom řnŕřŕ :
Pŕŕŕŕ w Mŕŕŕřŕtu, nŕnŕ-
řŕř se řŕ, ale řŕ Bŕřŕmŕ
řŕřŕ, řŕm ten řŕmŕ řŕwŕ-
řŕ, wřŕřŕřŕ wřŕŕmu řŕřŕ,
řŕ se mu řŕwŕnŕ nŕřŕl ?

5. Přŕrořř ŕŕŕŕŕŕřŕ,
wŕřŕ ře ten Křŕl nŕř mŕř
bŕřŕ wŕmŕ řŕřŕ, aby Ğŕho
mŕř, nŕ se nŕhorŕřŕl, w řŕř
to wřŕŕm Ğŕŕŕŕ wřŕřŕřŕ, řŕŕ :

B 4

Cyone

Synone plěseg, Krále swěho
wšteg, ten ač tobě chudý
gde, sedě na oslátku, pře-
sprostněm howádě, wšakť
z něho pomoc wygde.

6. Prorok Izajáš, gi-
stj, že Messyáš, Zjazy
měl činiti, že bude wšem
lépe, něme, hluché, slepé,
když přigde sám lečiti:
Slas wolagiccho, Berán-
ka Božího, že na paussti
zwelebí: Takť se mělo stá-
ti, máť to každý znáti, kdož
chce míti díl w nebi.

* 7. O! Synostj Krá-
li, tebeť wěrnj chwálj, Ho-
sanna zpjwagice, twogit
gsine poddanj, deg nám
požehnánj, abychoť w té
wějce: Naucha srdce swé-
ho, tobě poddaného, pod-
stirali s wděcnostj, když
přigdeš sauditi, o rač nás
posjiti, do té wěčné radosti!

(30.) Gal. Orče wšsemobaucy
Esele zpjwegme, a
Boha wyhmegme,
genj nám Syna swěho, ge-
dnorozeného, dal na wy-
kaupenj, budij mu chwálenj.

2. O Krystowu přisstj,
čtweru, pšmo gisť: Wro-
nijn w těle geho, druhem w
wčasnostj swjnni, cheť mjt
přebj-

Duch wěrného, a třetj
při smrti, w čtwtém má
sauditi.

* 3. Wroč pak negpre-
přissel, když z swjch nebes
wysšel? Nácil sám powě-
dět, aby se dal w obět, mždu
na wykauptenj, za mnohé
spaseni. Matth. 20, 28.

4. Dále též wyznal sám,
čka: Příklad dal sem wám,
kterak sem gá činil, a zákon
naplnil: Tak též y wy čin-
te, wůli Otce plňte.

* 5. Druhé přisstj geho,
w mysl srdce lidského, skř-
dar mjry bhwá. Protož se
ozhwá: Stogimě tluka v
dweřj, každý mi otewři:

6. A wegduť hned mile,
obdařim tě chwile, předra-
hau milostj, sebe wčasnostj,
skřze Duchu swěho, obžiwim
wěrného.

7. Nebť sem gá winný
kmen, gehoť wčasnost ten,
sám toliko mjwá, kdo s
mnau spogen bhwá, v wni-
třnjm žiwotu, skřz čyřkwe
gednotu.

8. Dále dj: Kdež dwa,
třj, společnosti stetj, w
mém gměnu, gá s nimi,
nijn w těle geho, druhem w
wčasnostj swjnni, cheť mjt
přebj-

1. 22. Aug. 1738.
Mertum corda!

přebýrání, do světa sfo-
nání.

* 9. Po třetí přijiti, sly-
šel, když vyjiti, z těla věr-
ný člověk, má již v bu-
dauch věk; k vyprovození
ho, do domu věčného.

10. Protož řákal bdiťi,
a strážlivu býti, by hotově
nassel, kdykoliv k nám ssel.
Blaze kdož se chová, wedle
toho slova!

11. A tak se varůgme,
a neobtěžugme, obžerstvím
svých srdcí, opilstvím a pě-
cí, tohoto života, rada Kry-
stova ta.

* 12. Čtvrté přísti bu-
de, když den soudný přigde:
tot bude hrozný den, když
půgdu z hřebu wen, v
předěšenj wssickj, bezbožnj
a hříšnj.

13. Nebot s Pánem půg-
dau, y Angely k saudu, hro-
zně k geho hlasu, nebesa se
srasau, a zagrafu mnoho,
bude času toho.

14. Ten den bude vzřh,
den náhlj, den brřh, aenž
hříšné přikmácj, co osydlu
ptácj: ajmž zjímání budau,
v žalář věčný půgdau.

15. Protož se připrav-
me, hotově postavme, k
swatému posání: a v
ctném obočování, na mo-
dlitbách trvegme, tak Pá-
na čekegme.

* 16. Nač Pane popřiti,
v tvé pravdě vždy býti,
ať bychom v nj bděli, po-
tom tě widěli, Pána kaska-
wého, v den příchodu twé-
ho.

(31.)

Gřteg Gřtu Kryste, z
neboště wssoli: W-
teg z Panny čisté, náš pře-
dráhý hosti. Přissels k nám
od Otce, spasenj působce,
tobě se těšime, v tobě we-
selime. Wteg Králi náš!

2. Maršstjwils náš bj-
dné, zde v tomto sauzenj:
z své lásky předwné, z bíd
wssch k wyprossenj:

G nebestým bohatstvím, přis-
sels k nám chuděckým, aby
nás darowal, sebau z boha-
cowal, Wteg Králi náš!

3. Ty Král gfa welebnj,
Syn wssemohaucho: sám
Bůh čowalitebnj, nad něj
nic wssjšho; wssak se
pro nás snjžil, a v bíd
pohřjil, učiněns podobnj,
nám

B 5

nám

nám from hřichů rovný,
Witeg Králi náš.

4. Ach což tebau hnulo,
tak pro nás by taužil? Co
t tomu přivedlo, aby hřichům
stačil? Než milost
horlivá, ta spravedlivost
tvá; chtělš gi vždy činiti,
nassim bratrem býti, Witeg
Králi náš.

5. Díct náš hřich nez-
bránil, milostivým býti:
Ortel twůg nezhágit, t nám
winným přigiti: D dívná
milosti, proti nadálosti, gižs
od nás neodgal, ačs nás w
břdy byl dal, Witeg Krá-
li náš.

* 6. By protřhl nebesa,
tohož žádawali: K nám
dolů se nesa, ti kdož w té
daufali. By gim y nám
spomohl, wítězněs se wy-
mohl: Moc wládaře smr-
ti, mocněs chtěl potřiti,
Witeg Králi náš.

7. Gižs wšsecko naplnil,
Edyžs člověk učiněn: Cožs
byl z dáwna slibil, že budeš
přijomen: Člověku pa-
blému, dáblem w hřich ga-
tému, aby geg wyprostil,
hřichů, smrti zhostil, Witeg
Králi náš.

8. Kázals zvěstowati, a
do končin země: Wšsady
prowolati znám by byl na
swětě: Křta; Kcete te tru-
chle, mé dceri Synově,
Ach, Král twůg běre se, zbo-
žji wěčně nese: Witeg Krá-
li náš.

* 9. D Dcerko Syno-
vě, ty křesťanský lide:
Genžs byla žalostná, pro-
zpěwůgž wesele: Na čes-
t Krále swěho, Pána milo-
stného; genž tebe narossil-
wil, na wěky vtěsil, Pán
Krystus Král náš.

10. Powstaniž ochotně, t
němu s uctiwošti: Přiginiž
geg milostně, s prawau
poddanostj. Ey muž dusse
každá, gsauc we wšem po-
wolná, rečž: Nač te mně
wgiti, a wěčně spasiti:
Kryste Králi náš.

(32.)

SSS Ssicknj wěrnj Křesta-
né, weselme se nyní:
Pamatugje společně, Kry-
stowo wtělenj: W němž mi-
lost swrchowaná, nám gest
vkázána, od Boha předo-
brého, laškawého Pána.

2. Kterýžto se slitowal,
nád wšsechněmi námi:
Wida

Wida ano jšy dábel, pa-
nuge nad námi: Skrz A-
dama prwnjho, w hřích sme
wvedeni, protož nowý za-
sliben Adam k spomoženi.

* 3. Což Bůh z dáwna
vložil, w své přetagné ra-
dě: To již zgerwně naplnil,
kdž poslal ku Panně: Ga-
bryele Angela, z nebeské wý-
sosti, aby gi wyprawował
nowiny radostj.

4. Křa; Ty gšy pože-
hnaná nade wšecky giné:
Chceť mŕiti Pán nebeský w
tobě bydlenj své: A w twém
čistém žiwotě, člowěčenstwj
wžiti, Duchem swatým pře-
divně to wšse spůsobiti.

5. Panna se podíwila té
Angelské řeči: Gaťby se stá-
ti mohly, oznámené wěcy:
Angel gi to zvěstował, že se
Bohem sianau, a že nic ne-
podobné není tomu Pánu.

6. Plod swatý w twém
žiwotě, slauti má Syn Bo-
ží: Na kterýžto Bůh Dtec,
moe a čest tu wylóž: Být
na trůnu Dawida na wěky

králowal, lidj osprawedliu-
ge, w sobě poswěcowal.

7. Až gá (tak dj) pořo-
ná, děvka Pána swého!
Staň mi se, posle wěrný,
podlé slova twého. Smed
w gegim čistém těle, ráčil se
wtěliti, ten genž smrti od-
dané, nás, měl obživiti.

8. Tu Bohu postaupilo
práwo přirozenj: Panna
Syna počala, w swém ne-
porušenj: Neb Božswj za-
stjnilo, w němž není počát-
ku, tak Bůh wzał náše tělo,
w tom diwném pořádku.

9. Narodim zvěstová-
no, do wšech pokolenj: Že
Bůh Člowěk učiněn, pro
lidské spasenj: W swětě s
lidmi bydlege, w pokore pře-
býwal, a ztracené milosti,
nám pracně dobýwal.

* 10. Chwalmež Boha
wesele, spoku zpřiwagice: A
w swém srdcy plěsegme, čest
mu wzdawagice: Z tak we-
líkého daru, Syna wtěle-
ného: buď wěčně požehná-
no, swaté giněno geho.

2.) O Duchownjm Krystowu w dušš
wěricy přichodu.

(33.)

Slyš lidšy nemůže wy-
prawiti toho, gať gest wžit-
ků mnoho, z přichodu Kry-
stowa

stova prvního, w němž zde
tělesně přebýval, a lidem
spasení dobýval.

2. Dokonal ge na zemi,
zase k Otci wstoupil, wšak
zde svých neopustil, s nimi
býti vždycky zaslíbil, řka:
Nenechám vás syrotků,
přigdu k vám z nebeských
příbytků:

3. Sřze Ducha swatě-
ho, vás wšech těssitele, a
pravdy učitele, věcnosti
mau daritele, neb z mého
wezme a dá vám, takť s
Otcem y s Duchem přigdu
k vám.

4. W ten den wy to po-
znáte, že já sem w Otci
svém, a wy též we mně sa-
mém, a já w vás přibyt-
ku milostném. Až toť gest
drahá gednota, spasení přj-
tomná gístota!

5. Tak ty Pane k člově-
ku, duchovní přicházíš, s
geho srdcem se pogíš, když
pravdu w něj swatau wvo-
díš; byt měl w sobě tvé
království, járdarveť we-
čného bēdictví.

6. Kohož tak namoštěnu
geš z své dobrotivosti, přj-
nosti darů dosti, nebogit se

dábelští zlosti; hřích, svět,
wšeccko zlé přemáhá, neb
gemu twá milost spomáhá.

7. W tom své cyrkwi zde
w světě, dáváš požehnání,
sřze přisluhování, wzdělá-
vás gi w svém milování.
O blaze kdož w nj bydlejí,
věcnosti tvé nabývají.

* 8. Až wíš choti Krysto-
wa, negy opustěná, ačš
zde w světě sauzená, Bohem
samým ghy opatřená: Red-
begž na strachy žádného,
baufeg wždy w Krysta Pá-
na svého.

9. Budeš s tebou zde w
světě, bydliti milostně; po-
sluchegž ho radostně; on
tě obraňuje přemocně, nebt
králuge a panuge, nepřá-
telů své podmaňuje.

* 10. Budíť chvála na
nebi, z takové milosti, Krá-
li Pane slavnosti, potěssigž
nás swau přjtomnosti, ne-
opauštěgnás w žarmutých,
přebýweg nile w našich
srdcích.

O Krystowu přichodu
k Smrti věřicýho.

(34.) Gato: Gehiř tuu stádku.

W Krystus Bůh y Člowěk
prawy, wůdce do ne-
beské

bestě slávy, ačťoli Pán gest
důstogný, pravich Boží po-
ctěný :

2. Aťťasť na své wywo-
lené, w vzkoštěch zde posta-
wené, w bídách, nemocech,
vpěnj, až y w hodinku po-
slednj,

3. Nácj z milosti patri-
ti, duchowně k nim přichá-
jeti, byť ge wyprostil z vžko-
stj, dussi do své wzal ra-
dosti.

4. En toť gest milost we-
líká, že kagicňho člověka,
Pán y při smrti retuge, přj-
tomnost swau osvědčuje.

5. Zastawěť sám to zaslj-
bil, když k Apostolům pro-
mluvil, řka: Aťť gá k wám
zase přigdu, k sobě samému
poberu.

6. S wámi chcy w san-
zenjch býti, a do konce mi-
lowati. Neopustj wás
shroťku, wezmu do swých
wás přjbyťku.

7. To splnil Apostolům
swým, plnj podnes wywo-
leným, že gich někdy neo-
pauští, y když ge odsud pro-
pauští.

8. A toť nám zgemné o-
swědčil, Štěpán swatý,

kdyžto spatřil, při smrti své
Krysta Pána, a nebesa ote-
wřená.

9. Nácjť pak k swým při-
cházeti, Pán Gejž Krystus
při smrti, Božským způso-
bem předivným, a wssáť
člowěku čitedlným.

10. Štědře též škz Du-
cha swého, vtěšitele prawě-
ho, radost w Duchu gich
zplozuge, w bezpečnosti po-
stawuge.

11. Y Angely k nim po-
slá, když bolest smrti ge
swjrá, dábla tak od nich za-
hánj, summau, přede wssim
žlým chránj.

12. Zvěstuge též k wtěše-
nj, pokoj dobrého swědo-
mj, škze wěrné služebnjky,
djla swého pomocnjky.

13. Žalost a bjdj přj-
tomné, způsobem tjm, dussi
wěrné, GEjž Krystus o-
sladčuje, a potom z nich
wyprossťuge.

14. En totoť gest wla-
stně přítel, Krystus Pán
drahý Spasitel, kterýž w
negwěťšj vzkosti, swých cti-
telů neopauští.

15. Nacjž ó Pane GE-
jži, příteli náš negwěrněg-
ši,

fi, také y nás nawštwiti,
laffawě při naffi smrti.

16. D zajeňj dábła zlé,
ho, též wšfeliké hrůzy geho,
a škrže stráž swých Angelů,
retůž duffi wymolenau :

17. Tak Pane gakos La-
zara, neb y swatého Štěpá-
na, nawštwil, kdž smírali,
dals gim že se k tobě brali.

18. Gakž sy ráčil wyswěd-
čiti, že s sebau své slauhy

miti, chceš, w sláwě Edej
přebýwáš sám, také y nás
wytí rač tam. Jan. 17, 24.

19. Na tět srdcem zpoléhá,
me, potěšenj své w tom má,
me, že gisté nás neopustíš,
w pokuži odsud propustíš.

20. A potom přigmeš do
nebe, k spatřowánj věčné
sebe. Všim to, wšfaks wšfe-
ho Pánem, milý Gězu
Kryste, Amen.

3.) O Příchodu Páně k poslednímu Sauđu.

(35.) G. Sazugmež se w tomto.

A V Ženich gde! di z ne-
be hlas, kdo maudrý
nechť pročtí : Lampu po-
prawiti má čas, kdo chce
hanby ugíti : Kdž Pán o
půlnoce přigde, swým ra-
dost chćege dáti, kdož blá-
zníwau Pannau bude, ten
wně zůstane státi.

2. Lampa ta gest swědo-
mj své, w nj oleg, wjra-
w Krysta : Láffa pať s na-
děj, to dvě, dá, aby byla
gistá. Gistý oleg býti mu-
š, máli hořeti gasně : Syc-
se plamen sám zaduř, za-
chystegž se gim časně.

3. Gestliže se zde opozdíš,
nedbage šutku ctného :

Darmo potom giněmu dž,
vděl olege svého : Neb
tam kdo má, pro sebe má,
strom nedává giněmu stro-
mu owoce, kažď dá, to což
má Pánu swému.

4. Chcešli býti z počtu
swatých, musš znamenj
miti + Kříže Krystowa w
činech swých, y w srdcy pla-
tnost čiti : Nic platen be-
ráneť nenj kozlu, genž ctno-
sti nedbá, nic též twrděmu
kamenj děst plodistwosti
nedá. † Ezech. 9, 4.

5. Mámiti se nedeg swě-
tu, genž tebe k sobě wábí :
Maštam mu statečně hře-
tu, wšfak ti ho nerozdlábí.
Genom nebuď rozmaga-
ným,

ným, chaulostivě se mže :
 Srdcem ale rozvázaným
 žle wsse rozšlapáwage.

6. Pašliť se wdá chybiti,
 gaťž býwá y maudrému :
 Od prawdy se vchýliti, k ně-
 čemu nedobrému. Gen w
 tom nelež, a dál nelež, vpa-
 matug se zase. Pašliť wle-
 zeš, dlouho newěš, w témž
 hned dobud se čase.

7. Obrat se k Bohu ry-
 chle zas, sud, žeť orlog wy-
 bigi, dnes dokud slowe
 gestě čas, ten kterž prud-
 ce miji. Když pak přegde,
 newrátí se, daremně se o-
 hlédáš, k pokání giného wj-
 ce na wěky newhlédáš.

(30.) Gal. Ebrámowé Duchu.

Sž nastává ten čas
 práwě, w který Syn
 Boží přigde : A wsecky w
 mnohé své sláwě, sauditi
 patrně wygde. Tuť se sinjch
 gisté přně wzdálj, když wse-
 cko oheň zapálj, gaťž swatý
 Pawel prawj.

2. Slyšáno bude trau-
 benj, na každé swěta straně :
 Potom hned bude wzkrisse-
 nj, mrtwých, rozřazem Pá-
 ně. Kteržž pak žiji žusta-

nau, ti místo smrti dosta-
 nau, diwneho proměnění.

3. Kniha Božské wědo-
 mosti, čtena bude, w níž
 psáno : Co kdy w swěte by-
 lo žlosti, od bezbožných pá-
 cháno : Z níž gistotně každý
 člověk, co činil po wsecken
 swug wěť, žwi dobře a v-
 slyšji.

4. Běda tomu bude, kte-
 rý, nedbal na wůli Boží :
 Dychtě podlé své newěry,
 po rozkosech a zboží : W
 prawdě, ten tu žle ostogi,
 saudce ničimž newtogi, s
 dáblem do pekla mušj.

5. O GEžišji, když chwi-
 le ta, nastane, pro twé rá-
 ny : Degž abych w knize
 žiwota, byl y gá znamena-
 ny. Gaťž pak tomu sylně
 wěřim, neb žes přemohl
 dábla, to wjm, a dlouhý
 mé poplatil.

6. Protož bud sám zá-
 stupce můg, když ráčjs se
 zgerviti : A že gsem z wy-
 wolených twug, rač wúbec
 prohláštj. Abych s wěr-
 nými Křestany, spatřil ty
 nebeské stany, kteréz sy nám
 připravil.

7. Problémáš Pane
 GEžišji,

Očisti, k tomu dni saudu
tvého : Zestnosť nastáva
tvé čisti, pro rozvodnění
žlého. Přigdiž, přigdiž,
Pane prndee, buď náš mi-
lostný saudee, a žbar náš
wssech bjd, Amen.

(37.)

Přičte! Hlas k nám
svůg mnozi, strážnj
na své wysoké věži, proenť,
ó Geruzaléme : Gijž hodi-
na gest půlnoční, wšim
hrdlem wolagi wždy wšy-
dni, kdej gste, ó Panenky
maudré. Wstajte gjž ze-
nich gde : Weginete lampy
swé, Halleluja ; Připra-
te se, k swadbě wčenné, mu-
syteš gemu w srěje giti.

2. Syon slyšij ten strá-
žnýh hlas, sedce w nj ská-
če, a má swůg kwas, po-
wstává a w srěje wycházj :
Přitel gegi gde z wsfosti,
slawný, mocný, prawdau,
milostj, swétlo gj, a hwě-
zda wycházj. Nu přigď mi-
lé žbozi, Kryske Synu Bo-
ži, Hoshanna, Ah gšineť
čstivj odsud giti, a w nebi
s tebau bydleťi.

3. Wzdána buď tobě čest,
dijš, lidu y Angelů gazyk,

s zvučem wssech haršy
cymbálu : Z dwanácti pe-
rel gsau brány, w tom mě-
stě máme y ny stany, při-
tobě, s množstwjn Ange-
lů. Olo newjdało, vcho
neslychalo, té radosti, ay
mámeť w nj své kočánj,
na wěky w sladkém plésánj.

(38.)

Přislit sau dnové zar-
mauceni, w nichž se
swět přiblížil k swému do-
konání : Ateržj gačo frá-
sná winnice, dáwal Pánu
swému přechutné owoce :
Ale po winobránj, má du-
še přišla na nj, broznu žá-
dage dozralého, a wšak ůj-
ko se nynj doptati ho !

2. Což gest bylo wjna
dobrého, šromajduget se
gjž wssečo w sudy gehu :
Přestřižen žiwot spravedli-
wých, pomigjť spolu památ-
ka dobrotiwých ; Chyljť se
wšsudy k žlému, nespomajť
pobožnému, spravedlnost
geho, s newinností, nenjť
saudu zdravého ni milosti.

3. Mocná dřiwj, krásnj
cedrowé, genž byli podle
wod štipeni stromowé :
Skloňugjť se wětry slnň-
mi,

mi, vstoupugje to stranu ce-
stami mylnými: Podgala
srdce žádost, odgala mysl
přímou, z toho neminných
bédování, nenjt ani bližnj-
ho šanování.

4. Pakli se kde gessťe wy-
šfytne, gafo mezy trnjm
čwíteš pomýšwěne: Ten
genž Boha swého bázeň
má, a což na něm, neprá-
wosti mjsťa nedá: Smed
bude w nelibosti, tēm, v nichž
byl w milosti, gafo z plo-
tu trn počne bůsti, tudijť
bude osočen před wrochností.

5. Protož každý srdce při-
měho, přemrácenost genž sy
poznal swěta zlého: Gať
giž w tyto poslednj časy,
welmi silně dábel w lidech
lásku háš: Sšetě se hluku
swětšého, w němž přitele
wěrného welmi gest nesna-
dno nagiti, gehožby w po-
třebě své mohl wjiti.

6. Ano přátelé přiroze-
ni, Dtec Synu, a Syn
Dtcy gsau neměrnj: Wy-
dát bližnj na smrt bližnjho,
oslepen gsa zlostj, trápj ne-
winného: Aly komuž gest
wěřiti, w kom naděgi sfozi-
ti? marněť gest w člověku

daufánj, nebť nenj dostateč-
nj k spomáhánj.

* 7. Nenjt tedy w swětě
lepšího, než Hospodina
ochráney mjsťi swého: A
gemu se oddatj cele, spo-
lehnauti na tu perwnau šká-
lu směle: Oni w sebe dau-
fagich, a při sobě srogich,
po swé vzťe cestě powede, a
za ně Při začatau sám wy-
wede.

8. A z toho my genž Bo-
hu swému, gsau oddáni,
zůstáváme w geho slowu:
Wěřte se býti Božj sýmě,
rcemež wssickej, wkrutná ne-
přitelkyně: Dcehtěgž se we-
seliti, a z nassich bjd těšiti:
nebť my daufáme w Pána
swého, žeť nám brzo spo-
může ráme geho.

9. Dnyť neseme geho
kážej, při něm wssať srogi-
me, magic geho bázeň: Ge-
muť sme samému zbřessili,
proti tobě sme ničimž ne-
prowinili: Protož geho
trestánj, otcowšého káránj,
nestroajme se pobjhati, ale
wždy se k swým winám při-
znáwati.

10. Když pak geho kážej
pomine, tuť také y zarmau-
ceni

cenj nasse mine: Nebo ten genj nás nynj tresce, by chom se wždy tak rmautili tomu nechce: Budemeť po-
tessi, i žamutkli wypross-
tění, a ty budeš hleděti na
to, zahanbena gsauc slyděti
se za to.

11. Nebť wíme že přig-
de tudij čas, w němžto Bůh
že wssch vzkosj wytrhne
nás: Tebet pať za twé ne-
prawosti čekagi pekelné pře-
hrozně propasti: Počnet se
zde trápenj, neb Boží na-
wssjwjenj, i tobě se blížj
den ode dne, tot twé dwo-
ge setrenj welmi bjdné.

* 12. O pospěšij nás
Pane i tomu, at nepřátelě
newezmau twého domu:
Nebť giž wůkol ždi pod-
wracugi přibytj twé sobě
pyssně osobugi: Degj re-
tuň lidu swému, at dědi-
ctwj ginému, nepřigde w
laupež, roztrhánj, kterěž
tobě Dtec dať i zachowánj.

13. O wšazij swau moc
králowstau podmaň pod se
wsselikau moc nepřátelstau:
At se wšasnau protivnjem,
lidu zemleného liti záhu-
bnj: Mýt se tomu tessj-

me, neb gaskau máš moc
wíme, o degj nám gi nynj
vžiti, a potom wěčně s te-
bau w nebi býti.

(39.)

Slyštež i wčenj Božjho,
o znamenjch dne sau-
dného, kteráž se giž naplni-
la, nepravost se rozwodni-
la, blížě znamenj gest dne
saudného. Matth. 24.

2. Evangelium kázáno
gest giž národům hlásáno,
swět nedba na to žhola nic,
horšj gest gestě mnohem
wje, blížě znamenj gest dne
saudného.

3. Pořog, pořog gest řj-
kagi, w swobodu se wyda-
wagi, hřichy, wsschky ne-
prawosti, pássj podle swé
ljivosti, blížě znamenj 2c.

4. W sakomstwi se wy-
dávagi, a lichwé auroť řj-
kagi, proti Boží zapowědi
o čemž wssychni dobře wědj,
blížě znamenj 2c.

5. Co se w swětě žěho
děge, mnohý se tomu gen
směge, byť toliko sám měl
dosti, gině laupj bez litošti,
blížě znamenj 2c.

6. Pán Bůh gest tůž
přikázal, i milowánj náš
zarwá-

zamázal, swět pať giž nedbá nuti k žěmu, blizké zname-
nic toho, trápj, nuzj kdo ni gest dne saudného.

mij toho, blizké znamenj 11. Wsecko stwoření s
gest dne saudného. bolessi, ká nad takowau

7. Mnozy gsau živi w marnosti, žádá z toho giž
hognosti, promodj hrjssné wygiti, swětu wice nesslerau-
libosti, na lidské težké robo- žiti, blizké znamenj 12.

ty, gich mozoly, bidy, pso- 12. Slunce, mēšc se
ty, blizké znamenj 12. zatmívá, černé a křowé

8. Gakoby Boha neby- bhwá, pro lidské nesslerau-
lo, wsecko se giž přewráti- tnosti, ostrědžuge se Bůh
lo, křowj, gedj, pigj, hra- dosti, blizké znamenj 13.

gi, z Pána Boha žerty ma- 13. Dječec swět wžiti to-
gi, blizké znamenj 12. ho, co mu Bůh činj dobrého,

9. Pychu náramnu pro- předce kratochwili směšně,
wodj, w ohavném oděwu za Bohatecm chwátá spě-
chodj, hanebné wěch So- ssně, blizké znamenj 14.

domské, pássj poblé libosti 14. Protož přigd Pane
swé, blizké znamenj 12. Gžissi, s hury s swau ne-

10. Wsecken Swět ho- bestau rjssi, slyš swých
čj we zlosti, pln weliké ne- plác, křik, a stonánj, wčti
prawosti, kde gen můž ge- swěta dořonánj, o nemessleg
den druhému, da přjcinu, děl Králi nebesť!

II. Pisně Wanočnj.

O Narozenj Krysta Pana.

(40.)

Antyfony Wanočnj.

Kryšus Syn Džj,
Mesjās dāwua za-
libenj Pān, dnes
Narobil se nám: (ten nepř-
moženj Pān, wstal z mrtwých
k slawě nám:) Wudj z toho

chwála Pānu Bohu našemu,
slawme; wšykni tento den k
eti gemu.

Wdětež wšykni, klaněme
se swěmu Pānu: Wselme
se Bohu Epashteli nám naz-
rozenému: (z mrtwých wsta-
lemu:) Předgđemež, s chwá-
lami